

РЕШЕНИЕ

№ 16896

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цв. М.

при участието на секретаря Т. Ц.

като разглежда докладваното от Цв. М. Гражданско дело № 20231110107177 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ за заплащане на сумата от 2 377,52 лв., представляваща неизплатена част от дължимо застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди по собствения на ищеца л. а. „Пежо 2008“, с немски рег. № и рама № ..., вследствие на ПТП от 29.09.2022 г., настъпило в ...по вина на застрахования при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ водач на л. а. „БМВ Х1“, с рег. №, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 09.02.2023 г. до окончателното плащане (след допуснато в о. с. з. на 12.10.2023 г. изменение на иска чрез увеличаване на размера му).

Ищецът Р. В. И. твърди, че на 29.09.2022 г., около 19:00 часа, в гр. София, при движение в дясното направление на с посока на движение от ул. ... към... е предприел маневра за завой надясно, за да се включи в движението по пресечни но непосредствено след завоя се е наложило да спре, за да изчака преминаването на пресичащ на пешеходната пътека пешеходец, като по време на изчакването управляваният от него автомобил е бил ударен отзад от движещия се след него водач на л. а. „БМВ Х1“, с рег. № - Поддържа, че за реализиране на процесното ПТП е съставен двустранен констативен протокол за ПТП от 29.09.2022 г., в който като виновен за настъпването му е отразен именно водачът на л. а. „БМВ Х1“, с рег. №, по отношение на който е била налице задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника ... поради което същият отговаря за причинените от застрахования водач вреди по собственото на ищеца МПС. Допълва, че на 30.09.2022 г. е уведомил ответния застраховател за настъпване на процесното ПТП, при който е образувана щета № 2210029648, в рамките на която е извършен оглед и е съставен опис, като е определено и изплатено застрахователно обезщетение в размер на 2 009,70 лв. Допълва, че платената сума се явява недостатъчна, за да покрие пълния размер на щетите. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който

не оспорва качеството си на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на л. а. „БМВ Х1“, с рег. №, както и образуването при него на щета № 2210029648, във връзка с настъпването на процесното ПТП. Оспорва иска по размер, тъй като счита, че с изплащане на сумата от 2 009,70 лв. претенцията на ищеца следва да се счита за изцяло удовлетворена, тъй като платената сума съответства на годините на експлоатация на увреденото МПС след приспадане на коефициент на овехтяване. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на предявения иск. Претендира и разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ.

Основателността на иска се обуславя от установяване от ищеца наличието на следните предпоставки: ответникът да е застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобил, като в срока на действие на договора, вследствие на противоправното и виновно поведение на водача на застрахования при него автомобил да е настъпило застрахователно събитие, което е покрит риск, в причинна връзка с което са причинени вреди на собствения на ищеца автомобил, както и размерът на вредите.

С определение от 12.06.2023 г. съдът е отделил за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 29.09.2022 г., около 19:00 часа, в гр. София, при движение в дясното направление на с посока на движение от“ към и при предприемане на маневра за завой надясно с цел включване в движението по пресечни е настъпило ПТП, предизвикано по вина на водача на л. а. „БМВ Х1“, с рег. № –, както и, че към датата на ПТП-то – 29.09.2022 г. по отношение на л. а. „БМВ Х1“, с рег. № е била налице задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника ... който извънсъдебно е заплатил на ищеца сумата от 2 009,70 лв. по процесната щета № 2210029648.

Нещо повече, за тяхното осъществяване свидетелстват и събраните по делото писмени доказателства – двустранен констативен протокол за ПТП от 29.09.2022 г. и материалите по щета № 2210029648, констатациите на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза, достигнало до идентичен извод относно механизма на настъпване на процесното ПТП като описания от ищеца с исковата молба такъв, както и извършеното от ответника плащане в размер на 2 009,70 лв., което по същество представлява извънсъдебно признание относно наличието на дълг на посоченото основание, ползващо се с висока доказателствена стойност в процеса.

Ето защо, с оглед на разпоредбата на чл. 153 ГПК съдът приема, че фактите, не касаещи размера на вземането, са доказани, като спорният по делото въпрос касае единствено размера на вредите, причинени на собствения на Р. В. И. л. а. „Пежо 2008“, с немски рег. № и рама № ..., респ. в какъв размер е възникнало вземането на ищеца за заплащане на застрахователно обезщетение.

По този въпрос е формирана непротиворечива съдебна практика, постановена от ВКС при действието на отменения КЗ, но актуална и при действащия такъв, съгласно която при съдебно предявена претенция съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката (в този смисъл са Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО; Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО). В случая, от заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза, което като компетентно и обективно изготвено от специалист в съответната област съдът кредитира, се установява, че всички щети по л. а. „Пежо 2008“, с

немски рег. № и рама № ... се намират в причинна връзка с процесното ПТП от 29.09.2022 г. Експертът изяснява, че необходимата стойност за възстановяване на същите, изчислена на база на средни пазарни цени към датата на ПТП, възлиза на 4 387,22 лв. Изчислената именно по този начин стойност съдът преценява като обективен критерий за действително причинените вреди, тъй като тя е определена след проучване в цялост на пазара на съответните части, боя, материали и труд, на които оперират официален сервиз за съответната марка лек автомобил и алтернативни доставчици, респ. определянето на средните пазарни цени предполага съобразяване на цените на двата вида икономически субекти. В тази връзка следва да се посочи, че сумата, изчислена на база средни пазарни цени от алтернативни доставчици, не онагледява средните пазарни цени към датата на процесното ПТП, тъй като тя е изчислена на база средни цени, но само от алтернативни доставчици, т. е. съобразени са цените само от ограничен сегмент от пазара на части, боя, материали и труд. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност. Ето защо, съдът приема, че размерът на дълга възлиза на сумата от 4 387,22 лв., която представлява стойността на ремонта, необходим за възстановяване на увредения автомобил, собственост на ищеца.

Между страните не се спори, че извънсъдебно ответникът му е заплатил сумата от 2 009,70 лв., поради което той е останал задължен за разликата от 2 377,52 лв., колкото е и заявената от него сума с оглед допуснатото изменение в размера на претенцията в о. с. з. на 12.10.2023 г., поради което предявеният иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ се явява основателен и следва да се уважи изцяло.

Посочената сума следва да се присъди ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 09.02.2023 г. до окончателното плащане.

По отговорността за разноски:

Предвид изхода на спора – цялостна основателност на предявения иск, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят сторените разноски в общ размер на 782,10 лв., от които: 95,10 лв. – платена държавна такса, 150,00 лв. – депозит за САТЕ и 537,00 лв. – адвокатско възнаграждение, чието реално заплащане съдът прие за доказано с оглед представения договор за правна защита и съдействие от 06.01.2023 г. и 2 броя платежни нареждания към него съответно от 06.01.2023 г. и от 08.10.2023 г. (л. 37-39 от делото). С оглед изхода на спора в полза на ответника не се следват разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ... ЕИК със седалище и адрес на управление: г.... да заплати на Р. В. И., ЕГН *****, с адрес: ..., на основание чл. 432, ал. 1 КЗ, сумата от **2 377,52 лв.**, представляваща неизплатена част от дължимо застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди по собствения на ищеца л. а. „Пежо 2008“, с немски рег. № и рама № ..., вследствие на ПТП от 29.09.2022 г., настъпило в гр. София, по вина на застрахования при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ водач на л. а. „БМВ Х1“, с рег. №, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 09.02.2023 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА ... ЕИК със седалище и адрес на управление: г.... да заплати на Р. В. И., ЕГН *****, с адрес: ..., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **782,10 лв.**, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____